

Naša župnija

Župnija sv. Marjete, Golo in Župnija sv. Martina, Ig

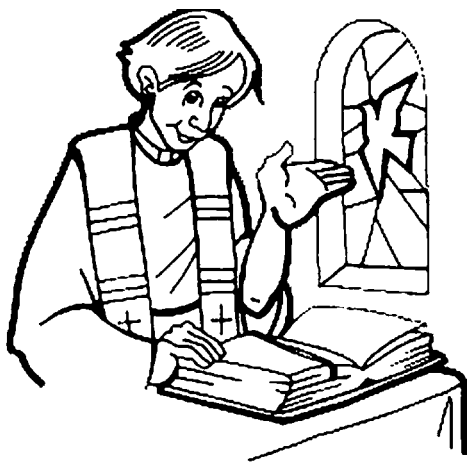
LETO XXX • FEBRUAR 2020

ŠTEVILKA 2

KULTURA IN SVETO

Vsako leto, na obletnico smrti našega velikega pesnika Franceta Prešerna, veliko govorimo in razmišljamo o kulturi. Zato se ta dan, 8. februar, imenuje tudi kulturni praznik. To je dan zaznamovan z vprašanjem, kako nas kultura zaznamuje in oblikuje bodisi kot posameznike bodisi kot narod. Kaj pa je to kultura? Težko je na kratko povzeti definicijo in pomen besede kultura, saj ima beseda v sebi celo paleto različnih področij, ki jih ta beseda zajema. Najbolj splošna definicija kulturo opredeljuje kot odraz človekovega delovanja na materialnem in duhovnem področju. Se pa ob tem zastavlja vprašanje: ali je človek tisti, ki oblikuje in ustvarja kulturo, ali pa je kultura tista, ki oblikuje človeka? Verjetno je odgovor preprosto to, da človek s svojim ravnanjem oblikuje svoj prostor življenja, ki se imenuje kultura, obenem pa zaradi nekaterih splošnih zakonitosti tudi

kultura oblikuje človekovo mišljenje, ravnanje in poglede. Ne nazadnje človek kot družbeno bitje svojo ustvarjalno moč deli tudi z drugimi in vpliva na druge. Kultura je neke vrste

»duša« družbe, »duša« civilizacije. In kot »duša« družbe ima kultura vpliv na vse vidike življenja posameznikov in družbe kot celote, saj kultura oblikuje ekonomijo, znanost, umetnost,

politiko skratka celotno človekovo dejavnost v nekem prostoru in času.

Svojo vlogo v kulturi imata religija in etika, saj do neke mere vodita in ustvarjata kulturne tokove. Brez religije in etike se kultura izgublja v nihilizmu, v pomanjkanju smisla, ki se konča z dokončnim izničenjem človečnosti in odpravo človeka. Religija in etika pa v sebi nosita tisto globoko človekovo čutenje, ki ga lahko imenujemo sveto. Človek je skozi celotno zgodovino to sveto iskal in ko ga je našel, tudi primerno ohranjal in varoval. In to sveto je postalo tisti začetek bitja in žitja človeka.

Žal pa živimo v času, ko se sveto umika in izrinja, ne samo iz javnega življenja temveč tudi iz same kulture. K temu najbolj pripomore splošno družbeno prepričanje, da je govorjenje o svetem in pripadnost nečemu, kar imamo za sveto, že fanatizem, izključevanje drugačnosti in nazadnjaštvo. Po drugi strani pa poplava človekovih pravic, norčevanje iz tradicionalnih vrednot in njihovo sprevrčanje pod pretvezo napredka vodi v splošno brezbriznost in vsebinsko izpraznjenost. Ravno sodobni pogled na sveto

in spoštovanje svetega je odsev neke boleznosti kulture, v kateri živimo. In naj mi bo dovoljeno ob tej priliki opozoriti na neki »simptom« te kulturne bolezni. In to je naš odnos do svetega prostora. Konkretno cerkve in vsega dogajanja v njem. Tukaj gre za naš odnos do svete maše, zakramentov in na splošno bogoslužja, ki se v njej izvaja. Sicer boste sedaj rekli, da je vera in odnos do vsega, kar je pod to

besedo vključeno, stvar notranjega odnosa. Vse to je res, vendar tudi na zunaj pokažemo našo notranjo držo, če želite pokažemo našo osebno kulturo. Seveda vera ni samo stvar kulture v pozunanjenosti, to da nekateri sveto mašo in zakramente jemljejo kot enkratni kulturni dogodek, ki ga sami vidijo le kot »lep dogodek«, je že drugo vprašanje. Tukaj mislim predvsem na

neko navado, ki se je precej razpasla med ljudmi, posebej med mlajšimi in to je žvečenje. Z žvečenjem pokažemo na svoj brezbrizen odnos do svetega prostora, do samega svetega in do ljudi, ki se bogoslužja udeležijo. Je odraz osebne (ne)kulture, neke neresnosti in nespoštovanja. Obenem pa je tudi ovira za tega človeka, da bi

se aktivno vključil v bogoslužje. Tako kot je neprimerno v svetem prostoru nositi pokrivalo, to velja predvsem za nas moške, tako je neprimerno tudi žvečenje. Potem se odnos do svetega prostora kaže v našem sprehajanju v svetem prostoru. Ali opazim, da je v tabernaklju Jezus in ga zato počastim z spoštljivim pozdravom, ki je poklek? Potem so tukaj še primerne oblačila, sicer slednje bolj velja za poletni čas oziroma čas toplejših dni, vendar se je potrebno o oblačilni kulturi v svetišču tudi pogovoriti. Včasih so rekli, da se za v cerkev oblečemo »za k mašno«. Zavedam se, da se je dandanes ob tako široki paleti oblačil, težko odločiti za primerno obleko, vendar gotovo nismo oblečeni tako kot smo oblečeni doma. Tudi z izbiro obleke počastimo ali pa ne počastimo Jezusa. Z obleko tudi pokažemo, da je nedelja Gospodov dan, dan ki je drugačen od drugih dni, ne pa da smo še v nedeljo ali praznik oblečeni tako kot vsak petek in svetek. Cerkev je tudi kraj molitve, zato tudi k

neki osnovni kulturi spada vedenje primerno svetišču, cerkev ni tržnica zato naj bo edini glas v njej glas molitve. Ker pa je cerkev tudi svetišče in ne gledališče, se med mašo tudi ne ploska ali aplavdira.

Vse to so konkretni primeri, ki kažejo na našo osebno in ne nazadnje krščansko kulturo. Kultura je tudi prostor oznanjevanja, zato je še kako pomembna naša kulturna drža. S svojo kulturno držo v odnosu do svetega sami pokažemo našo osebno pripadnost Jezusu Kristusu. In ker zgledi vlečejo je naša drža lahko vzor drugim ljudem, pa naj bodo to bratje in sestre v Kristusu ali pa »drugoverci«. Kaj pravi Božja zapoved? »Ljubi Gospoda svojega Boga z VSEM SRCEM, Z VSO MOČJO IN VSEM VESELJEM, ter svojega bližnjega, KAKOR SAMEGA SEBE!«. Ta »kakor samega sebe« se nanaša tudi našo osebno kulturno držo, kajti če sami ne pokažemo spoštovanja do sebe, kako naj bomo deležni spoštovanja od drugih?

Tadej Ložar, kaplan

OSEBA TA MESEC: MARIJO NOSIJO

**»Dobra mati in gospa,
bodi nam pozdravljena...«**

Leta 1908 je naš rojak France Kramar, rojen v Mateni, ob zbiranju ljudskih pesmi in napevov, zapisal prigodniško pesem za božično devetdnevnicu v lški Loki. Po ustnem izročilu se je

izvedelo, da so Marijin kip nosili samo v času devetdnevnic. Vsak večer so Marijin kip sprejeli pri drugi hiši v vasi, kjer so imeli deklet. V tistem času je bilo večino deklet včlanjenih v Marijino družbo. (Po zapisu Marjane Jamnik iz knjige Župnija Sv. Martina na Igu).

Sama že nekaj let sodelujem pri tem ljudskem običaju v Iški vasi. Tokrat sem se pogovarjala z gospo Angelo Dolinšek, rojeno Švigelj iz Kota, zdaj stanujočo v Iški vasi. Tudi sama se spomni, da so v Kotu, v adventu nosili Marijin kip k hišam, kjer so imeli dekleta. Tam se je zbirala cela vas in molila. Ko so prišli k hiši, so molili ali peli naslednjo pesem: »Marijo smo vzeli, jo nesli veseli, častili jo bomo nocojšnji večer (prvi, drugi, tretji... večer). Je zgodnja danica, je čista devica, ji angelski kori slavo pojo. Jo v hišo nesimo, vsi dol pokleknimo, jo lepo prosimo, da ona spremljala v večnost nas bo.« Po božiču so se zbirali in molili še en teden. Kip je bil

domač, iz vasi, vsako leto od kakšne druge hiše. Spomni se kipa Lurške Marije. Sama ima doma materin Marijin kip, ki so ga tudi nosili od hiše do hiše v Kotu. Kot mi je povedala, so kip nosila dekleta. Potem so molili tako kot danes: Rožni venec, Litanije Matere božje, O Gospa moja, Sveti angel... Peli so Marijine pesmi.

Ta ljudski običaj je po Ižanskih vaseh po drugi svetovni vojni zamrl. Leta 1989 je kot duhovni pomočnik na Ig prišel duhovnik Peter Bogataj in beseda je dala besedo o tem običaju. V Stajah so v adventu 1990 ponovno oživili ta lep ljudski običaj. Ivanka Šolaja, rojena Šuštaršič, iz Staj ima ohranjen rokopis besedila, ki ga še

danes preberemo ob sprejemu in slovesu Marijinega kipa. Besedilo je podobno zapisu besedila Janeza Volčiča iz leta 1885. Verjetno so ga dekleta prepisala prav iz te knjige. (Po zapisu Marjane Jamnik iz knjige Župnija Sv. Martina na Igu).

Na prvo adventno nedeljo pri sve-ti maši na Igu blagoslovijo Marijine kipe, ki potem kot simbol Marije romarice potujejo po vaseh od hiše do hiše.

V Iški vasi, je po pripovedovanju Angele Žagar, rojene Šerjak, ravno tako potekal običaj Marijo nosijo. Sodelovala je vsa vas. Ob večerih, po opravljenem delu na kmetiji in v hlevu, so v času adventa nosili Marijin kip od hiše do hiše. Med procesijo so molili in si svetili s svečami (dolge ozke bele sveče). Sodelovali so stari in mladi, moški in ženske, otroci in mladi. Spomni se, da so pesem Marijo smo vzeli, peli. Še vedno jo zna zapeti. Kot mlado dekletce se spomni, da sta z mamo tudi med vojno hodili k sosedom in tam pri Mariji molili. Po vojni pa se ta običaj ni več ohranjal.

V Iški vasi so običaj obnovili leta

2002. Vsa leta roma od hiše do hiše Marijin kip Roža skrivnostna. Prva leta se je ob Mariji srečevalo več vaščanov kot danes. Večina častilk Marije je zraven od leta 2002. Zadnja leta pa je Marijinih častilk manj, nekatere so že pokojne, nekatere se zaradi zdravja ne morejo več udeleževati tega običaja. Zato pa se vseh spomnimo v molitvi. Po obveznih molitvah beremo tudi zgodbo dvetdnevnic in nato pojemo Marijine pesmi. Sledi čaj in sladke dobrote. Nato se pogovarjamo in smejemo. Starejše gospe nam pripovedujejo o življenju na vasi v preteklosti. Spomnijo se sorodnikov, ljudi, ki so pokojni, veselih in žalostnih dogodkov... Čas hitro mine in prijetno druženje se nadaljuje naslednji dan ob Marijinem kipu pri naslednji hiši.

V slovo: »Kako lepo in veselo je bilo sedaj pri nas, ko smo imeli Marijo, Jezusovo in našo mater, na prenočišču...«

Marija romarica trka na naša vrata, vesela bo, če ji bomo v naslednjem adventu odprli.

mjg

ŽUPNIJA IG – STATISTIKA 2019

V župniji Ig je bila v letu 2019 sveta birma. Nadškof Zore je v veri potrdil 52 birmancev, 28 fantov in 24 deklet. Pri prvem svetem obhajilu je bilo 32 otrok, in sicer 19 fantov in 13 deklic.

Pri svetem krstu je bilo 29 otrok, 7 deklic in 22 dečkov, med njimi jih je 12 iz urejenih družin v krščanskem zakonu.

Iz župnije smo se s cerkvenim po-

grebom poslovili od 23 župljanov. Od tega je bilo 10 moških in 13 žensk. Povprečna starost vseh je bila 78 let, povprečna starost žensk 82 let in povprečna starost pokojnih moških 73 let. Od vseh je bilo 14 neprevidenih. Ne moremo razumeti pomisleka svojcev, ki ob diagnozi rak niso kontaktirali duhovnika za prejem zakramentov. Ob tem smo brez besed, saj gre za večnost naših dragih, za katere nam ni vseeno.

Lani so se poročili samo 4 pari. Od tega 2 para od drugod in dva iz naše župnije. Povprečna starost novoporočencev, tako ženinov kot nevest, je 30 let. Najstarejši je imel 40 let, najmlajša pa 25. Mladim želimo obilo poguma pri odločitvi za poroko. Za nekaj v življenju se morate odločiti. Brez odločitve gre čas mimo vas. Ob pravi odločitvi pa s sprejetim križem prejimate tudi blagoslov.

ŽUPNIJA GOLOV LETU 2019

V zadnjem letu na Golem ni bilo cerkvene poroke.

Umrlo in s cerkvenim pogrebom smo pokopali 5 naših župljanov, od tega 3 moške in 2 ženski. Povprečna starost umrlih je bila 66 let, najmlajši je imel 31 let, najstarejši pa 90. Žalosti, da je bil samo edem od umrlih previden ali je prejel zakramente v zadnjem času.

Krščeni so bili 3 otroci, dve deklici in en deček. Od tega dva iz urejene cerkvenega zakona in en izven zakonski, dva z Golega in en iz Škrilja.

V zadnjem letu je k prvemu obhajilu iz 2 in 3. razreda pristopilo 10 prvoobhajancev, 3 deklice in 7 dečkov. Prav tako je bila na Golem tudi birma 8ih birmancev, od tega so bila 3 dekleta in 5 fantov.

IZ NAGOVORA NA GOLEM ZA NOVO LETO 2020

Župnija Golo je bila v zadnjem stoletju zelo preizkušena. Med drugo svetovno vojno so Italijani požgali župnišče. Od takrat ni bilo več uporabno in nikoli več duhovnik ni mogel stanovati na Golem. Od takrat je duhovnik vedno prihajal od drugod. Kljub temu pa v času komunizma tudi župnijski skupnosti ni bila prizaneseno. Domačini so morali sami skrbeti za vzdrževanje cerkve. Ob tem pa so doživeli tudi napad na kulturni biser. Nahujskani zločinci so vdrli v cerkev in razbijali lepe stare lestence, ki jih ni nihče popravil ali zadnje dal odškodnine. Le

kdo bi si mislili, da bodo storilci kaj prispevali ali pa, da bo za to prispevala vaška skupnost? Zato hvala vsem, ki ste ob tem vztrajali in ostali zvesti.

Za nami so božični prazniki. Starejši ljudje pripovedujejo, kako je bilo nevarno blagosloviti in pokropiti okoli hiše. Če je kdo koga videl pri tem sedaj čisto lepem božičnem početju, je bil evidentiran in prijavljen. In ko je kdo potreboval kakšne dokumente ali soglasja, je na občini slišal: vi ste tisti, ki kadite okoli hiše, za vas ni soglasja. Ob takih dogodkih so se mnogi bali za svoje družine in svojo vero

skrili ali pa se ji celo odpovedali. Kaj bodo želi prihodnji rodovi?

Tako preizkušena župnija je s 1.1. pridružena župniji Ig. Zato pa oltar-

nega občestva ne damo. Želimo živeti svojo vero še naprej in se priporočati naši zavetnici, sveti Marjeti.

ADVENTNA AKCIJA OTROK IN KOLEDOVANJE

Tudi letos so naši veroučenci prejeli adventne koledarje. Lahko so vsak dan spremljali zgodbo o Ignaciju Knobleharju in dobili spodbudo za dobrotelost. Ta se je pokazala v dobrih delih v času adventa. Pa tudi v odpovedi in darovanju za otroke v misijonih. Za akcijo Otroci za otroke je tako pri jaslicah in pri verouku oddalo svoje prihranke 17 otrok, ki so skupaj zbrali 159,13€. Eden od otrok mi je potarnal, da ima samo 1€ in da to ni nič. Pa sem mu razložil, da pri

nas morda 1€ ni veliko, v misijonih pa lahko enemu otroku omogoči pravo zdravilo in mu celo reši življenje. Zato smo veseli teh darov in odpovedi otrok.

Po božiču pa so se na pot podali naši koledniki. Ti so po domovih z voščilom za novo leto prinašali blagoslov. Ob tem pa tudi zbirali prostovoljne darove in skupaj zbrali 2190€.

Vsem Bog povrni!

žpk

BLAGOSLOV KONJ

26. decembra, ko praznujemo državni praznik Dan samostojnosti in enotnosti, goduje tudi sveti Štefan. Po sveti maši je župnik Janez Avsenik na travniku pred cerkvijo Sv. Marjete

na Golem najprej blagoslovil sol in kruh, nato pa še konje. Ob tem se je v lepem sončnem vremenu zbralo 7 konjenikov s konji.

jš

KONCERT BOŽIČNIH PESMI

Društvo Fran Govekar Ig in Župnija Ig sta v četrtek 26. decembra 2019, na Štefanovo, organizirala koncert božičnih pesmi.

Ta dan je tudi državni praznik Dan samostojnosti in enotnosti zato je

prvi nastopajoči zbor Mešani pevski zbor Društva upokojencev Ig najprej zapel HIMNO REPUBLIKE SLOVENIJE in domoljubno pesem Ota Pestnerja SLOVENIJA. Sledile so tri božične pesmi: Noč se spušča v Be-

tlehem, Zvezde na nebu gore in Kaj nam prinaša sveti večer. Zbor je za dnjič vodil Klemen Jerinc.

Prava poživitev je bil Martinov otroški zbor Martinčki. Zapeli so: Čakaj in moli, Ogenj, ki žge, Vnebovzeta in jih tudi dramatizirali. Vodi jih Mirko Merzel s pomočjo žene Vlaste.

Sledil je nastop Moškega pevskega zbora Ig, ki ga prav tako vodi Mirko Merzel. Slišali smo: Le gor, le gor, O svetli dan in Glej zvezdice božje.

Ženski pevski zbor Perunike z zborovodjo Kristino Štemberger se je predstavil s pesmimi: Kaj se vam zdi, Cantate Domino in Adeste, fidaes.

Mlajši mešani cerkveni pevski

zbor pod vodstvom Brigite Gregorčič Lenarčič je zapel: Božji nam je rojen sin, Angels we have heard on high in Sing With joy.

Zadnji je nastopil Mešani cerkveni pevski zbor pod vodstvom Igorja Kovačiča. Njihov izbor pesmi pa je bil takle: Jožef, priletan mož, Angelsko petje in Božična uspavanka. Za spremljavo pri zadnjih dveh pesmih sta poskrbela Brigita Gregorčič Lenarčič in Mirko Merzel.

Zaključili smo seveda s Sveto nočjo in k njej povabili tudi poslušalce.

Med posameznimi zbori smo prisluhnili poeziji Alenke Jeraj iz zbirke Pri Tebi na Gori.

VIVA MUSICA – BOŽIČNO-NOVOLETNI KONCERT

V času okoli božiča se ponavadi zvrsti v naši cerkvi kar nekaj koncertov z božičnimi pesmimi. V ponedeljek, 30.12. 2019, je nastopil v naši cerkvi mešani pevski zbor Viva musica iz Primskovega (Kranj) pod vodstvom Jana Gorjanca.

Najprej smo zaslišali Händlovo alelujo, ki smo se jo letos naučili tudi pevci našega zbora. Pevci so bili na koru, spremljal jih je Aleksander Biščević (mogoče malo preglasno). Potem so pevci prišli pred oltar. In

to v manjšem številu. Po tej pesmi (Christus est natus – D. Močnik) so se jim pridružili vsi ostali. Zdaj jih je občasno spremljal organist na instrumentu pred oltarjem. Za predah je zborovodja povedal nekaj podatkov o obdobju, v katerem je pesem nastala ali o skladatelju, kar je bilo kar zanimivo. Pevci pa so si lahko malo oddahnili.

Petje je bilo ves čas ubrano in zapeto s primerno dinamiko. Na koncu so zapeli še dve operni ariji. Znana je

predvsem arija Splavaj misel iz Verdi-jeve opere Nabucco. Dodali so seveda tudi najbolj znano božično pesem Sveta noč, blažena noč.

Za lep nastop smo jim lahko res hvaležni. Škoda, da je bilo poslu-

šalcev bolj malo. Celo tisti, ki so bili pred koncertom pri maši in so slišali povabilo, naj ostanejo pri koncertu, so odšli domov in zamudili ta lepi dogodek.

Mira Gantar

POPRTNIK - PRAZNIČNI KRUH

V nedeljo 5. januarja, ko zvečer praznujemo tudi tretji sveti večer, je pri sveti maši v cerkvi Sv. Marjete na Golem kaplan Tadej Ložar blagoslovil poprtnike, ki sta jih pripravili in kasneje tudi v pokušino razdelili gospe Iva Jakič in Anamarija Virant.

Poprtnik je okrašen obredni kruh

in sodi med najstarejša znamenja božičnih praznikov. V teh krajih so ga gospodinje spekle za praznik svetih treh kraljev. Postavile so ga na mizo ter pokrile s prtom. Ob kruhu so družine molile rožni venec. Na praznik svetih treh kraljev so kruh razdelili med domače ljudi, obiskovalce pa

tudi živina in hišne živali so ga bile deležne. Kruh povezuje družine, pri naša upanje v prihodnost in je dar ter veselje za druge, ki jim ga delimo.

Priprava poprtnika je vpisana v register nesnovne kulturne dediščine.

jš, ij

PRITEBI NA GORI

V soboto 11. januarja 2020 smo se v Marijini hiši na Kureščku udeležili čudovitega kulturno-umetniškega dogodka Pri Tebi na Gori, kjer smo ob glasbi Petre Stopar prisluhnili čutni duhovni poeziji Alenke Jeraj iz njene pesniške zbirke Pri Tebi na Gori. Alenka Jeraj je neusahljiv vrec nežne

barjanske duše, ki se prepleta z vero in Kureščkom, njenim svetiščem te neomajne vere. Tudi Petra Stopar je s svojim angelskim glasom in ravno tako prepletom poezije, vere in ljubezni, v svoji interpretaciji presežek njene bogate duše. Prelepo.

Robert Fojkar

BOŽIČNI KONCERT MOŠKEGA PEVSKEGA ZBORA IG

Božič je danes zagotovo najbolj priljubljen praznik, katerega praznovanje se je od začetkov do danes zelo spremenilo. V krščanskem svetu pa

Božič velja za drugi najpomembnejši praznik, takoj za Veliko nočjo.

Takšen je bil uvod v koncert božičnih pesmi, ki ga je Moški pevski zbor

Ig pripravil v cerkvi sv. Gregorja na Dobravici. Zapeli so deset božičnih pesmi. Vmes pa so posamezni pevci prebrali vezni tekst, ki je govoril o začetkih praznovanja Božiča in njegove umestitve v cerkveno leto.

Izvor besede >>božič<< je staroslovenski in izhaja iz besedne osnove >>bog<< in končnice>>-ič<<, pomeni pa mali bog. Ker beseda izhaja izpred časov pojava krščanstva, na začetku ni bil mišljen novorojeni Odrešenik, ampak se beseda nanaša na Svarožina, sina Svaroga, ki naj bi se vsako leto ob zimskem solsticiju ponovno rodil. Pozneje so to misijonarji prenesli na Jezusa kot otroka in sčasoma se je s to besedo začel označevati tudi praznik. Natančen dan Jezusovega rojstva ni poznan.

V 3. stoletju so nekateri domnevali, da se je Jezus rodil na spomlad, to je aprila ali maja. Datum 25. december naj bi po mnenju nekaterih izbral papež Julij I., kot odgovor na pogansko praznovanje >>rojstnega dne ne-zmaganega sonca<<, se pravi poganškega praznovanja rojstva sonca. Tudi samo Sveto pismo Jezusa označuje kot >>sonce pravice<< in >>prava luč, ki razsvetljuje vsakega človeka<<. Seveda pa izbira datuma ni nič kaj čudna, saj takrat nastopi čas zimskega solsticija, ko se začne dan daljšati in tako simbolizira zmago dobrega nad zlim.

Na samem začetku krščanstva niso praznovali Božiča, vsaj ne na način, kot ga poznamo danes.

Cerkev, ki je doživljala vzpon, si

je prizadevala odtegniti pozornost kristjanov stran od starih poganskih praznovanj in je svoj lasten cikel praznovanj prilagodila ritmu, ki je bil vzpostavljen že od prastarih časov. Božič so dolgo praznovali le v cerkvah in samostanih, družinski praznik pa je postal šele v času protireformacije v 16. in 17. stoletju.

Božično praznovanje poleg jaslic zaznamujejo še adventni venec, bo-

žično drevo, polnočnica in seveda božične pesmi. Ta večer smo jih slišali kar nekaj, seveda ni manjkala Sveta noč, ki se je v dvesto letih od svojega nastanka razširila po vsem svetu. Na koncertu je bila to zaključna pesem, ko so pevcem pritegnili tudi poslušalci.

Dobravčani so se zopet izkazali, saj so nas lepo pogostili.

Tončka Jeraj

RADOST IN MIR – BOŽIČNI KONCERT

V soboto, 18.1.2020, smo ob jaslicah, ki bodo postavljene vse do svečnice, pevke in pevci prepevali o

skrivnostnem Božiču, pričakovanju Jezusovega rojstva in veselju, ki vse nas preveva ob tem.

Za uvod smo pevke ŽPZ PERUNIKE pod vodstvom zborovodkinje Kristine Štemberger ter ob spremljavi violončela in kontrabasa zapele dva gregorijanska korala – Puer natus in Betlehem (Dete je rojeno v Betlehemu) in Resonet in laudibus (Naj odmeva v hvalnicah). Naš program je bil malo drugačen, saj so prevladovala skladbe v latinščini.

Za mladostno poživitev koncerta je poskrbel nastop Martinovega otroškega zborčka pod vodstvom Mirka in Vlaste Merzel. S prav tako se je s

tremi božičnimi pesmimi predstavil gostujoči Mešani pevski zbor Horjul. Tudi ta zbor vodi zborovodkinja Kristina Štemberger.

Koncert smo sklenili s skladbo Božično drevo, kantavtorja Aleksandra Mežka.

Doživeli smo še en lep večer. Pevke ŽPZ Perunike si bomo prizadevale, da bi ta koncert postal tradicionalen in bi se ob prelepah božičnih napevih srečevali vsako leto.

Emilijana Meglič

SREČKO FRAS - PRVI GOST V PRIPRAVI NA POSVETITEV ŽUPNIJE JEZUSOVEMU IN MARIJINEMU SRCU

V nedeljo 19. januarja 2020, je v cerkvi Sv. Marjete na Golem ob so-

maševanju župnika Janeza Avsenika maševal gospod Srečko Fras, župnik

iz Male Nedelje. To je bil prvi gost v naslednjih 5 mesecih, ki nas je nagovoril v pripravi na posvetitev župnije Jezusovemu in Marijinemu srcu. Ob tem nam je predstavil nekaj svojih izkušenj, ki so dokazano močno vpli-

vale na številne dogodke. Zahvalil se nam je za našo pripravljenost pri posvetitvi župnije ter nas povabil k češčanju in izročitvi Jezusovemu in Marijinemu srcu.

jš

SREČANJE SODELAVCEV ŽUPNIJSKIH KARITAS

Srečanja sodelavcev župnijskih Karitas, ki ga je organizirala Škofijska karitas Ljubljana, v soboto, 18. januarja 2019, v Antonovem domu, v župniji Ljubljana Vič, smo se udeležile tudi članice naše ŽK. Na srečanju smo poslušali predavanje dr. Barbare Simonič in Tanje Valenta, spec. Zakonske in družinske terapije na temo: Življenjske izgube in proces posilavljanja. Med izgube ne sodijo samo smrtni primeri, ampak tudi ločitve, bolezni, izguba službe, doma, izguba smisla, upokojitev, pa tudi prikrajšanost v kakšni stvari. Veliko ljudi se

pogosto ne more ali ne zna posloviti. Notranji proces žalovanja je posilavljanje, ki poteka v več fazah. Pomembno je, da ga ozavestimo, in se z njim soočimo po korakih in vsak na svoj način. Čeprav smo nekaj izgubili, še vedno lahko poiščemo in najdemo smisel življenja. Po končanem predavanju so bile delavnice z naslovom: Soočanje s procesom izgube pri sebi. Hvaležni smo sodelavcem ŠKL, da so nam pripravili tako poučno predavanje.

Ana Podržaj, tajnica ŽK

ZAHVALA DOBROTNIKOM

Iskrena hvala in Bog povrni, vsem dobrotnikom, ki pomagata s svojimi darovi in podpirata naše delo ter pomagata lajšati stiske ljudem.

Župnijska karitas Ig

Župnijska Karitas Ig ima uradne

ure vsak drugi petek v mesecu od 17. do 18. ure v učilnici župnišča.

Transakcijski račun župnijske Karitas Ig, na katerega lahko prispevate svoj dar za pomoč ljudem v stiski: SI56 0209 8026 0579 946 (NLB, d.d.).

BRANJE BERIL IN ČIŠČENJE CERKVE NA IGU

Bralci na Igu - ob 8,00:					
Mateja Jere Grmek in Marjana Jamnik	12.01.	23.02.	5.04.	19.04.	24.05.
Rok in Zinka Štefančič	19.01.	1.03.	9.04.	26.04.	31.05.
Franc Orhini in Veronika Čuden	26.01.	8.03.	11.4. ob 19,00	1.05.	7.06.
Helena Bevc in Blaž Jamnik	2.02.	15.03.	12.04.	3.05.	14.06.
Bernarda in Robi Selan	9.02.	22.03.	13.04.	10.05.	21.06.
Nataša in Boštjan Šteblaj	16.02.	29.03.	19.04.	17.05.	28.06.

Bralci na Igu - ob 10,00:			
Zala Merzel in Jernej Topolovec	12.01.	22.03.	3.05.
Irena Uršič in Vlasta Merzel	19.01.	29.03.	10.05.
Anka Virant Dornik in Jure Podržaj	26.01.	5.04.	24.05.
Sonja Dolinšek in Leon Brković	2.02.	10.4. ob 19,00	31.05.
Marija Poljanec in Bojan Bučar	9.02.	11.4. ob 19,00	7.06.
Andreja in Roman Zdravje	16.02.	12.4. ob 19,00	14.06.
Maja Smole in Jerca Žučko	23.02.	13.04.	21.06.
Ana in Jakob Merzel	1.03.	19.04.	28.06.
Barbara in Tadej Jamnik	8.03.	26.04.	5.07.
Marija Pangerc in Marinka Završnik	15.03.	1.05.	12.07.
starši prvoobhajancev		veliki četrtek 9.4.	prvo sveto obhajilo 17.5.

Bralci na Pijavi Gorici:

Katarina Hočevar in Jelka Janež Tavčar	12.01.	16.02.	22.03.	26.04.	24.05.
Andreja Lunar in Katarina Stojanovič	19.01.	23.02.	29.03.	1.05.	31.05.
Damjana Urbar in Tomaž Šerjak	26.01.	1.03.	5.04.	3.05.	7.06.
Veronika Globokar in Damjana Urbar	2.02.	8.03.	13.04.	10.05.	14.06.
Anže Globokar in Olga Urbar	9.02.	15.03.	19.04.	17.05.	21.06.

ČIŠČENJE ŽUPNIJSKE CERKVE NA IGU

1. SKUPINA (Matena)	12.01.	1.03.	26.04.	21.06.
2. SKUPINA	19.01.	8.03.	3.05.	28.06.
4. SKUPINA	26.01.	15.03.	10.05.	5.07.
5. SKUPINA (Podržajevi)	2.02.	22.03.	24.05.	12.07.
6. SKUPINA	9.02.	29.03.	31.05.	19.07.
7. SKUPINA (Iška Loka)	16.02.	5.04.	7.06.	26.07.
8. SKUPINA (Staje)	23.02.	19.04.	14.06.	2.08.
starši prvoobhajancev	sreda 13.5.			
VSE SKUPINE	sreda 8.4.			

DOGODKI PRED NAMI:

- nedelja, 26.1.: Svetopisemska nedelja.
- 26.1. – 1.2.: Svetopisemski maraton. Več o maratону na spletni strani: <https://www.svetopisemskimaraton.si/>
- torek, 28.1. ob 20h: srečanje Svetopisemske skupine na Igu. Srečanje je namenjeno predvsem odraslim in mladim, ki berejo Sveto pismo. Poglobljeno bomo prebrali

Božjo besedo naslednje nedelje.

- sobota, 1.2.: - branje Svetega pisma na svetopisemskem maratonu v kapeli Antonovega doma na Viču v Ljubljani bo za župnijo Ig v soboto 1.2.2020 od 8h do 10h. Vabljeni, da se nam pridružite. Branje Svetega pisma v živo bo tudi dostopno na spletu.
- nedelja, 2.2.: Svečnica. Pri svetih mašah boste lahko kupili sveče in darovali za sveče v cerkvi.
- nedelja, 2.2.: akcija pridobivanja novih naročnikov na tednik Družina: **Skupaj rastemo in se povezuje v največjo slovensko družino.**

Družina

2. februarja 2020 se bo založba Družina že tradicionalno zahvalila bralcem za zvestobo z darilom, ki bo priloženo 5. številki Družine. To darilo, knjigo z recepti, ki jih je za tednik Družina pripravil župnik Marko Čižman, lahko prejmejo tudi tisti, ki na Družino niso naročeni, tako da izpolnijo naročilnico in prejmejo poleg knjižice še 3 naslednje izvode Družine brezplačno.

Katoliški mediji si prizadevamo, da vas informiramo, predvsem pa, da ključne informacije in dogodke analiziramo in osmislimo, da vam

pomagamo oblikovati pogled na stvarnost v luči krščanstva, da vas spodbudimo, opogumimo in navdušimo za zasebno in javno življenje po Kristusovem zgledu in nauku.

- nedelja, 2.2.: srečanje za starše birmancev na Igu po maši ob 10h.
- nedelja, 2.2.: dekanijsko srečanje odraslih pevskih zborov dekanije Vič – Rakovnik v cerkvi na Viču ob 15h. Vabljeni k poslušanju božičnih pesmi, ki jih bodo zapeli dekanijski zbori.
- petek, 7.2.: prvi petek v mesecu. Dopoldne obiščemo bolnike in starejše na domu. Zvečer od 18h naprej molimo pred Najsvetejšim in obnovimo posvetitev Jezusovemu srcu.
- sobota, 8.2.: prva sobota v mesecu. Zjutraj od 7.30 molimo pred Najsvetejšim premišljevalni rožni venec in obnovimo posvetitev Marijinemu Brezmadežnemu srcu.
- sobota, 8.2.: Slovenski kulturni praznik. Izobesimo zastave.
- sobota, 8.2. ob 18h v cerkvi na Igu: Terčeljev večer. Gost Ivan Albreht bo predstavil življenje in delo svetniškega kandidata Filipa Terčelja. **Filip Terčelj**, slovenski duhovnik, pisatelj, pesnik, publicist in mučenec, je bil rojen 2. februarja 1892 na Grivčah v občini Ajdovščina.

Po škofjski klasični gimnaziji v Šentvidu je šel v bogoslovje in bil posvečen v duhovnika leta 1917. Najprej je bil kaplan v Škofiji Loki, nato pa študiral na socialni pedagoški fakulteti v Kölnu. Leta 1922 je ustanovil in bil tajnik prosvetne zveze v Gorici in bil ožji član Goriške Mohorjeve družbe. Zato ga je preganjala fašistična oblast in ga zaprla. Po posredovanju cerkvenih oblasti so ga izpustili, a ni smel opravljati nobenih služb. Zato je odšel v Ljubljano, kjer se je vključil v kulturno življenje in bil veroučitelj na Poljanski gimnaziji. Po vojni je upravljal župnijo Davča, kjer so ga aktivisti KNOJa zahrbtno ubili, 7. januarja 1946. Njegovo muče-

ništvo in svetniški lik je razlog postopka za beatifikacijo.

- nedelja, 9.2., ob 9.30 na Golem: srečanje staršev birmancev na Golem.
- nedelja, 9.2., ob 10h na Igu: otroška maša.
- nedelja, 9.2., ob 15h na Rakovniku: srečanje otroških pevskih zborov.
- ponedeljek, 10.2.: ob 19h v župnišču na Igu: srečanje ŽPS.
- ponedeljek, 10.2.: obletnica prvega prikazovanja očetu Francetu Špeliču na Kureščku.
- torek, 11.2.: Lurška Mati Božja.
- petek, 14.2.: sveti Valentin in sveta maša ob 10h na Kremenici.
- nedelja, 16.2., ob 11h na Kremenici: žegnanje ob svetem Valentinu.
- nedelja, 16.2., ob 10.30 na Rakovniku: 30 letnica skupine Vere in Luči na Rakovniku. Vsako drugo nedeljo je na Rakovniku srečanje za osebe s posebnimi potrebami, njihovih staršev in prijateljev. Tokratno srečanje pa bo že dopoldne pri redni nedeljski sveti maši in zato slovesnost ob 30 letnici za vse.
- nedelja, 16.2., ob 10h na Igu: Slomškovo bralno priznanje.
- četrtek, 20.2., ob 19h na Golem: srečanje ŽPS na Golem.
- sobota, 22.2.: sedež apostola Petra.

- sobota, 22.2., ob 12h v športni dvorani Zavoda sv. Stanislava v Šentvidu v Ljubljani: Pustna sobotna iskrica z namenom zbiranja sredstev za misijonarko s. Vesno Hiti in Center Akamura v Burundiju.
- nedelja, 23.2., pri maši ob 8h na Igu in ob 9.30 na Golem bo z nami gost in nam spregovoril o pobožnosti do Jezusovega in Marijinega srca v pripravi na posvetitev.
- nedelja, 23.2., pri maši ob 10h na Igu: otroška maša.
- ponedeljek, 24.2.: sveti Matija. Sveti Matija, led razbija. Če ga pa ni, ga pa naredi.
- sreda, 26.2.: pepelnična sreda in strogi post. Začetek postnega časa.
- sreda, 26.2.: ob 17.30 v župnišču na Igu: Svetopisemske urice za predšolske otroke. Starši pripeljte otroke, če jim želite dobro.
- nedelja, 1.3.: prva postna nedelja.

NAPOVEDUJEMO

POSTNO ROMANJE v soboto 14.3.2020. Križev pot na Gorco, sveta maša, kosilo, po kosilu obisk cerkve A.M.Slomška v župniji Maribor Košaki. Cena romanja 25 €.

Predstavitev:

Malečnik je manjše naselje, ki spada v Mestno občino Maribor, pod krajevno skupnost Malečnik – Ruperče. Je razložen kraj vzhodno od Maribora, ki se razprostira ob Meljski cesti ob reki Dravi, okoli cerkve in na vzpetini Gorci. Na zahodu meji na Meljski hrib, na severu na Hrenco in Vodole, na jugu na reko Dravo, na vzhodu na razloženo naselje Celestrina. Nekdaj se je Malečnik imenoval sv. Peter pri Mariboru. Sredi naselja se nad župnijsko cerkvijo vzpenja hrib Gorca, do katerega vodi križev pot. Križev pot na Gorco, ki predstavlja 13 kapelic kri-

ževega pota, je nastal leta 1847 pod vodstvom župnika Marka Glaserja. Umetniške slike so bile delo učencev graškega ravnatelja akademije umetnosti Tunnerja. Leta 1871 so slike obnovili, nato so bile znova poškodovane in obnovljene ter premeščene v župnijsko cerkev svetega Petra, kjer so še sedaj. Kapelice križevega pota so se ponovno obnavljale leta 1965 in 19. septembra jih je blagoslovil Gabrijel Planinšek, župnik svete Marije v Mariboru. Naslednja obnova je potekala v času župnikovanja Požauka, ki je kapelice obnavljal s pomočjo domačinov. Zadnja obnova kapelic je bila v letih 2004 do 2006, ko so bile vse, razen križeve kapele, na novo poslikane in obnovljene. Obnova je potekala na pobudo Vlada Maka. Štiri kapelice so bile na novo pozidane.

Umetniške slike so delo gospoda Tomažiča s hčerko. Blagoslov kapelic je marca 2006 opravil mariborski pomožni škof dr. Anton Stres. Takrat se je zbrala množica ljudi in predstavniki medijev, ki so dogodek predstavili javnosti. Vsako leto na tiho nedeljo poteka dekanijski križev pot. Križev pot na Gorco je prijetna sprehajalna pot, ki nudi lepe razglede na Maribor, Dravsko polje in Pohorje.

Župnija bl. škofa Antona Martina Slomška – Maribor Košaki, je bila ustanovljena 15. avgusta 1998. Ob svojem drugem pastoralnem obisku v Sloveniji je sedaj že sv. papež Janez Pavel II., 19.9.1999, ko je prišel škofa Antona Martina Slomška k blaženim, blagoslovil tudi temeljni kamen

za našo novo župnijsko cerkev bl. A. M. Slomška v Košakih. Naša župnija je tako temeljni kamen za cerkev od tedaj imela, ni pa še imela cerkve. Zanj smo se trudili več kot 10 let. V tem času smo gradili vsa temeljna župnijska telesa, ustanavljali in gradili župnijsko občestvo – vse to pod vodstvom prvega župnika – frančiškana, blagopokojnega p. Francija Pivca, ki je 29. oktobra 2008, po hudi bolezni umrl. Poleti leta 2008 smo začeli z gradnjo nove cerkve, kakor si jo je zamislil arhitekt Ivo Goropevšek. Na nedeljo Jezusa Kristusa Kralja Vesoljstva, je ob 9.30 na gradbišču naše nove župnijske cerkve v Košakih nad Vinagovo stiskalnico, tedanji mariborski nadškof metropolit Kramber-

ger blagoslovil gradbišče in dela na njem, ter vgradil temeljni kamen. V pastoralnem letu 2008/2009 je našo župnijo vodil frančiškan p. Jože Urbanija. S 1. avgustom 2009 so bratje frančiškani po 11. letih našo novo župnijo predali v duhovno oskrbo mariborski nadškofiji. Tako je bil za tretjega župnika naše župnije imenovan dotedanji stolni kaplan Igor Ignacij Novak. Župnija tako postopno raste in uresničuje temeljno poslanstvo, ki je graditev Božjega kraljestva na zemlji. In prav vsak župljan in župljanka ima pri tem delu nenadomestljivo poslanstvo, bodisi v duhovni ali materialni podpori. Bog daj, da bi rasla naša zavest in pripadnost, da bomo tako vsem ljudem našega mesta znamenje veselja in radosti, ki nam ga daje Bog.

ROMANJE V MEĐUGORJE od ponedeljka 25. maja do četrтка 28. maja. Odhod v ponedeljek 25. maja ob 6. uri izpred farne cerkve na Igu. Povratek v četrtek 28. maja zvečer. Cena romanja 170 €, (za osnovnošolske otroke in mlajše 85 €). Prosimo, da se čimprej prijavite, saj smo z vpisom romarjev že začeli.

Župnija sv. Martina, Ig in Župnija sv. Marjete, Golo
Troštova 12, 1292 Ig, telefon 01/420 2550
zupnija.ig@rkc.si zupnija.golo@rkc.si
zupnija-ig.rkc.si zupnija-golo.rkc.si

